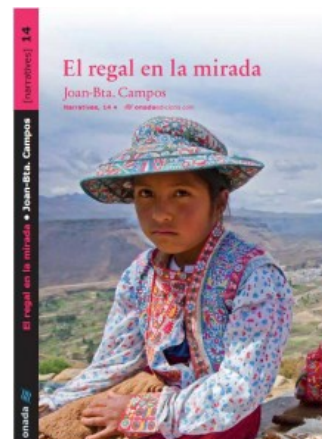

El rastre de Clarisse, 02/12/2011

Joan Bta. Campos
«El regal en la mirada»
Onada, Benicarló, 2011

Empés, si més no en part, pel bon sabor de boca que em va deixar «*El món en dotze postals*», vaig agafar, només veure'l exposat a la llibreria, «*El regal en la mirada*», de Joan Baptista Campos, que fa no res que ha publicat Onada Edicions. El llibre explica el viatge que Joan i la seua parella van fer al Perú, fa algun temps. L'autor, de fet, me n'havia parlat en alguna ocasió, tant del viatge com del llibre, però no era conscient que ja rodava pel món.

Joan Baptista Campos és un poeta excel·lent (us recomane especialment “Pavelló d'Orient” i “Jardí clos”, per seleccionar dos títols), però, quan exerceix de narrador, té perfectament clar l'utilatge que li cal (i el que no pertoca), de manera que no resulta fàcil imputar-li aquella acusació que tan sovint veiem que es fa servir contra els poetes posats a narradors. Ben al contrari.

Lima, Arequipa, Machu Pichu..., Campos organitza el llibre per jornades i ens va explicant les visites de cada dia, però també les seues impressions personals, i intenta entendre i fer-nos entendre als lectors com és la gent amb què es troba, quina és la seua manera de viure i fins i tot d'entendre el món. Això, amb quatre pinzellades, és clar, que un viatge d'aquesta mena no dóna per a aprofundir en excés. Perquè, i aquesta és una peculiaritat original, el viatge que ens explica Campos és un d'organitzat, on cada visita està perfectament estipulada i el marge per a les expansions lliures -tot i que existeix- no és mai excessivament gran. Acostumats als llibres de viatgers que es deixen durs pels camins o que hi sojornen llargues temporades, resulta curiós, si més no, topar amb algú que, sense rubor, se ceneix l'etiqueta de turista, l'assumeix i intenta traure-li tot el partit possible. No hi

ha, doncs, ni episodis plens d'incertesa ni l'assimilació que només pot ser fruit d'una llarga convivència, però, en canvi, hi trobem un dietari bastit a partir d'una mirada senzilla, atenta als detalls, receptiva a la diversitat de punts de vista que cada viatge comporta. I una prosa clara, solvent, que ajuda a crear complicitats amb el lector.